

رسیدگی به اعتراض

*حسین عاملی

یا شرع بود)، می‌تواند درخواست ابطال آن قسمت را که مغایرت دارد یا خارج از صلاحیت است، بخواهد. یا اگر احکام متعارضی در یک موضوع در شعب صادر گردید، می‌تواند خواهان رأی وحدت رویه هیئت عمومی شود. البته باید نوع مغایرت و شماره بخش نامه و دلایل خود را ارائه کند.

اگر شخصی از این بخش نامه‌ها و آیین نامه‌ها متضرر گردد، به نحوی که غیرقابل جبران یا متعدد شود، می‌تواند تقاضای دستور موقت کند. پس از ارجاع به شعبه بدوی، قاضی شعبه به موضوع دستور موقت رسیدگی می‌کند و پس از رسیدگی به موضوع، دستور موقت و صدور یا ضرورت نداشتن صدور دستور موقت، پرونده را برای رسیدگی در هیئت عمومی ارسال می‌کند.

رسیدگی در هیئت عمومی

پس از ارجاع درخواست به هیئت عمومی، نسخه‌ای از آن به طرف تصویب کننده ابلاغ می‌شود تا پاسخ دهد و از خود دفاع کند. قبل از هیئت عمومی، موضوع در هیئت‌های تخصصی مطرح و بررسی می‌شود. اگر خلاف شرع بودن دلیل ابطال باشد، نظریه فقهای شورای نگهبان استعلام می‌گردد که لازم‌الاتباع است.

آرایی که در هیئت عمومی دیوان صادر می‌شود، برای دادخواست‌های بعد از آن موضوع لازم‌الاتباع است و اثر آن‌ها از تاریخ صدور رأی هیئت عمومی است، مگر خلاف شرع باشد یا هیئت اثر آن‌ها را از تاریخ صدور آیین نامه بداند.

در پایان نیز این موضوع را مذکور می‌شود که اگر شخصی قصد طرح شکایت دارد، باید با بررسی تمام جوانب و مشورت و مطالعه کافی اقدام کند تا موجب تضرر خود، دستگاه قضاء و دولت نشود.

در شماره‌های پیشین، مسائلی از دیوان عدالت اداری، صلاحیت آن و نحوه رسیدگی و اعتراض به آرا مطرح گردید. در این شماره، سؤال این است که اگر بخش نامه یا آیین نامه‌ای خلاف شرع یا قانون باشد و به آن اعتراض وارد است، چگونه می‌توان از طریق دیوان عدالت اداری پیگیر این موضوع بود؟

در اینجا باید از نهادی گفت که با حضور قضاة شعب در دیوان و در روزهای سه‌شنبه هر هفته برگزار می‌شود. این نهاد هیئت عمومی نام دارد که صلاحیت آن مطابق ماده ۱۲ قانون دیوان به شرح زیر است:

» ۱ رسیدگی به شکایات، تظلمات و اعتراضات اشخاص حقیقی یا حقوقی از آیین نامه‌ها و سایر نظمات و مقررات دولتی و شهرداری‌ها و مؤسسات عمومی غیردولتی در مواردی که مقررات مذکور به علت مغایرت با شرع یا سوءاستفاده از و یا نبود صلاحیت مرجع مربوط یا سوءاستفاده از اختیارات یا تخلف در اجرای قوانین و مقررات یا خودداری از انجام وظایف، موجب تضییع حقوق اشخاص می‌شود.

۲ صدور رأی وحدت رویه در موارد مشابه که آرای متعارض از شعب دیوان صادر شده باشد.

۳ صدور رأی ایجاد رویه که در موضوع واحد، آرای مشابه متعدد از شعب دیوان صادر شده باشد.

تبصره: رسیدگی به تصمیمات قضایی قوه قضائیه و صرفاً آیین نامه‌ها، بخش نامه‌ها و تصمیمات رئیس قوه قضائیه و مصوبات و تصمیمات شورای نگهبان، مجمع تشخیص مصلحت نظام، مجلس خبرگان و شورای عالی امنیت ملی از شمول این ماده خارج است.«

يعنى اگر شخصی در آیین نامه و دستورالعمل مغایرتی با شرع یا قانون مشاهده کرده، یا دستورها خارج از صلاحیت مقام تصویب کننده صادر شده بودند (برای مثال بخش نامه‌ای خلاف قانون اساسی یا یکی از قوانین کشور

* کارشناس حقوقی اداره کل آموزش و پرورش شهر تهران